ZBIERKA ZÁKONOV
SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Ročník 1947

Vyhlásené: 07.05.1947 Vyhlásená verzia v Zbierke zákonov Slovenskej republiky

Obsah tohto dokumentu má informatívny charakter.

68.

Vládní nařízení

ze dne 18. dubna 1947,

kterým se vydávají podrobné předpisy k finančnímu zákonu na rok 1947.

Vláda republiky Československé nařizuje podle § 28 finančního zákona ze dne 14. prosince 1946, č. 234 Sb., kterým se stanoví státní rozpočet na rok 1947 (nadále jen finanční zákon):

A. Vlastní správní výdaje a ostatní správní výdaje.

§ 1.

(1) Při poukazování prostředků určených na správní výdaje podle § 2, odst. 1 finančního zákona jest potvrditi ve spise, že poukazovanou částkou se nepřekročuje dvanáctina celoročně rozpočtené částky nejnižšího rozpočtového odvětví, upravené podle ustanovení § 27 finančního zákona. Nejnižším rozpočtovým odvětvím jest každá dílčí částka uvedená v rozpočtech jednotlivých kapitol připojených k finančnímu zákonu.

(2) Nebude-li nutno použíti v některém měsíci celé dvanáctiny celoročně rozpočtené částky pro určitou potřebu, uvedenou ve státním rozpočtu, může býti zbytku použito pro týž účel v následujících měsících, jde-li o nutnou potřebu.

(3) Bylo-li poukázáno v některém měsíci se souhlasem ministra financí výjimečně více než dvanáctina, budiž částka, o kterou bylo poukázáno více, vyrovnána v některém pozdějším měsíci, nejpozději v prosinci roku 1947.

B. Investiční výdaje.

§ 2.

(1) Při poukazování prostředků určených na výdaje investiční podle § 6, odst. 1, prvé věty finančního zákona jest ve spise potvrditi, že výdaj pro určitý subjekt, t. j. úřad, ústav, školu a pod. a pro účel uvedený v podrobnostech některé položky nejnižšího rozpočtového odvětví dílčího rozpočtu jednotlivých kapitol na rok 1947 nepřevyšuje v tomto roce u stavebních výdajů investičních částku 100.000 Kčs, u ostatních výdajů investičních částku 50.000 Kčs.

(2) Převyšoval-li by celkový výdaj, uvedený v odstavci 1, za rok 1947 částku 100.000 Kčs, po případě 50.000 Kčs, jest si vyžádati souhlas ministra financí již k opatření, které by mohlo způsobiti výdaj převyšující zmíněnou částku.

§ 3.

(1) Úvěry povolenými na stavby budov a koupě nemovitostí pro potřebu civilní státní správy v kap. 18, tit. 9 hospodaří ministerstvo techniky v dohodě s ústředním úřadem, jehož potřeba se má hraditi z těchto úvěrů.

(2) Pokud jsou úvěry na stavební práce a úpravy státem prováděné nebo pokud jsou úvěry, z nichž stát podporuje stavební práce a úpravy jiných subjektů, zařazeny jinde než v kap. 18, po příp. v kap. 28, tit. 18, nutno před vyžádáním souhlasu ministra financí k použití těchto úvěrů projednati věc po stránce odborné (technické a technicko-hospodářské) též s ministerstvem techniky, po případě podle věcné příslušnosti s ministerstvem dopravy. Projednání s ministerstvem techniky není třeba, jde-li o stavby a stavební úpravy prováděné vojenskou správou nebo státními podniky Československá pošta a Státní lesy a statky.

(3) Pokud jde o Slovensko, vykonávají ministerstvo techniky a ústřední úřady působnost podle odstavců 1 a 2 prostřednictvím příslušných pověřenectev jako výkonných orgánů.

C. Ustanovení všeobecná.

§ 4.

(1) Při hospodaření rozpočtovými prostředky vlastní státní správy jest postupovati podle § 7 finančního zákona, při čemž jest opatřovati jen nutné potřeby státní; nutnost jest třeba posuzovati s hlediska celostátního a nikoliv jen s hlediska resortního.

(2) Nutné potřeby státní jsou takové, jejichž neodkladného uspokojení nezbytně vyžaduje nerušený chod státní správy nebo plnění závazků nebo nezbytných úkolů státu.

(3) Prostředků povolených pro určitý účel se smí použíti za podmínek stanovených v odstavcích 1 a 2 jen ve výši nezbytně potřebné k dosažení tohoto účelu. To platí také o uvolňování zúčtovatelných záloh, jež mohou býti povolovány jen v mezích platných předpisů a ve výši potřebné pro příslušný účel a použity jen do konce roku 1947.

(4) Orgán hospodařící úvěry zjistí a potvrdí ve spise před povolením výdaje nebo před podáním návrhu na povolení výdaje, že bylo postupováno podle předchozích ustanovení.

§ 5.

(1) Každá dílčí částka jednotlivě uvedená ve výdajích vlastní státní správy státního rozpočtu na rok 1947 jest nejvyšší hranicí, až po kterou se mohou poukazovati výdaje podle § 7 finančního zákona. Výjimky jsou přípustny jen za podmínek ustanovení §§ 8, 9 a 12 finančního zákona. Pokud toho není nezbytně třeba, nemají býti úvěry vyčerpány.

(2) Souhlas podle poslední věty § 7 finančního zákona k překročení nákladů stanovených zvláštním rozhodnutím jest si vyžádati ihned, jakmile se sezná, že stanovený náklad nepostačí. Pokud jde o rozpočtovou úhradu, jest se říditi příslušnými ustanoveními finančního zákona.

§ 6.

Ústřední úřady, jejichž orgány hospodaří prostředky určenými k provedení dvouletého hospodářského plánu, jsou povinny zpravovati ministerstvo financí podle jeho pokynů o takových opatřeních, k nimž není třeba vzhledem k ustanovení § 16, odst. 1 finančního zákona souhlasu ministra financí. Orgány hospodařící těmito prostředky na Slovensku jsou povinny podávati tyto zprávy prostřednictvím pověřenectva financí.

§ 7.

(1) Řízení podle § 8, odst. 1 finančního zákona jest provésti pro opatření úhrady jednak výdajů, na něž nebylo v nejnižším rozpočtovém odvětví dílčího rozpočtu vůbec pamatováno, jednak výdajů, na něž v nejnižším rozpočtovém odvětví dílčího rozpočtu se sice pamatovalo, avšak rozpočtená tam částka nedostačuje a úhrada vyššího nákladu nemůže býti opatřena způsobem uvedeným v odstavci 2.

(2) Prostředků stanovených pro výdaje v nejnižších rozpočtových odvětvích státního rozpočtu a rozvedených v dílčích rozpočtech jednotlivých kapitol má se použíti především podle jejich určení a výše na jednotlivých položkách, jak jsou uvedeny ve sloupcích pro zemi Českou nebo Moravskoslezskou, po případě pro výdaje jim společné, dále pro úřad, ústav nebo pod. Je-li toho nezbytně třeba (§ 4, odst. 2 tohoto nařízení), lze k úhradě vyšší potřeby přesahující rozpočtené prostředky pro výdaje některé položky dílčího rozpočtu, určené pro zemi Českou nebo Moravskoslezskou, po případě pro výdaje jim společné, dále pro úřad, ústav nebo pod., použíti nevyčerpaných prostředků jiné položky téhož rozpočtového odvětví, uvedené v témže sloupci (pro tutéž zemi, tentýž úřad, ústav a pod.). Nelze-li takto zajistiti úhradu, může se použíti nevyčerpaných prostředků položek v ostatních sloupcích téhož rozpočtového odvětví, a to především téže položky. K provedení vnitřních přesunů mezi úvěry různých poukazovacích úřadů podle tohoto odstavce jest třeba předchozího souhlasu příslušného ústředního úřadu. Obdobně jest též postupovati u úvěrů obsažených ve sloupcích pro výdaje ústřední a pro výdaje Slovenska.

(3) Úhradu výdajů, na něž vůbec nejsou rozpočteny prostředky, a kterou nelze zajistiti v rámci příslušného nejnižšího odvětví státního rozpočtu, jakož i úhradu částek, o které je nutno překročiti prostředky určené pro výdaje tohoto rozpočtového odvětví, jest zajistiti zpravidla postupně úsporami na prostředcích pro výdaje příslušného rozpočtového odvětví (t. j. paragrafu, titulu), ve kterém jsou obsaženy prostředky pro výdaje tohoto nejnižšího rozpočtového odvětví, a není-li to možno, úsporami na prostředcích pro výdaje v ostatních rozpočtových odvětvích příslušné kapitoly.

(4) Jednotlivými prostředky podle § 8, odst. 4 finančního zákona jest částka určená v nejnižším odvětví státního rozpočtu připojeného k finančnímu zákonu pro účely uvedené v § 3, odst. 1 téhož zákona; návrh na souhlas vlády ke zvýšení této částky z prostředků určených na jiné výdaje než jsou uvedeny v § 3, odst. 1 finančního zákona jest předem projednati s ministrem financí a nejvyšším účetním kontrolním úřadem.

(5) Souhlas ministra financí a nejvyššího účetního kontrolního úřadu podle § 8 finančního zákona musí býti opatřen dříve než se založí právní titul požadované potřeby. Pokud k žádosti o souhlas není nutno připojiti spisový materiál, budiž opis žádosti zároveň zaslán nejvyššímu účetnímu kontrolnímu úřadu.

(6) Úvěrů zařazených v kap. 25, tit. 10 a 11 nelze použíti přesunem k jiným účelům.

(7) K přesunům úvěrů kap. 28 UNRRA z jednoho titulu na jiný titul, jakož i z jednoho paragrafu na jiný paragraf, jest třeba souhlasu vlády. Toto ustanovení se nevztahuje na úvěry určené k provádění dvouletého hospodářského plánu zařazené v této kapitole.

(8) Účelové určení úvěrů na provádění dvouletého hospodářského plánu lze změniti jen, dojde-li ke změně provádění úkolů dvouletého plánu.

(9) Byl-li hrazen některý výdaj přesunem (virementem) podle § 8, odst. 1 finančního zákona, jest takto použitou částku vázati jako trvalé zkrácení položky, v jejíž úsporách se úhrada vyššího nákladu zajišťuje.

§ 8.

(1) Za opatření podle § 11 finančního zákona, která ve svých důsledcích zatěžují rozpočty příštích let a k nimž jest třeba vyžádati si předem souhlas ministra financí, se považují na příklad zřizování a rozšiřování státních úřadů a ústavů, ať samostatných nebo přičleněných, zřizování fondů, zřizování škol, doplňování škol novými odbory, zřizování nových honorovaných docentur a lektorátů na vysokých školách, expositur úřadů, ústavů a škol všeho druhu, zřizování a rozšiřování jiných státních zařízení, uzavírání nových nájemních smluv a vydávání nových periodických tiskovin, pokud by takovými opatřeními byl způsoben nový nebo zvýšený náklad pro státní pokladnu a pokud nejde o opatření na podkladě zákona.

(2) Výpočet nákladů podle § 11, odst. 3 finančního zákona musí býti připojen nejen k osnovám tam uvedeným, ale i ke spisům o všech administrativních opatřeních, jež způsobí výdaje pro státní pokladnu. V tomto výpočtu nákladu jest uvésti nejen skutečný náklad v běžném roce, ale i finanční dosah, který navržené opatření bude míti nebo by mohlo míti v letech pozdějších. Návrh nového zdroje příjmu jest doložiti číselným výpočtem výnosu tohoto zdroje příjmu.

§ 9.

Úvěry určenými čl. XX. finančního zákona ze dne 29. března 1946, č. 59 Sb., kterým se stanoví státní rozpočet na rok 1946, a § 14 finančního zákona na rok 1947 hospodaří resorty uvedené v jednotlivých titulech kap. 28. Při hospodaření jsou resorty vázány příslušnými ustanoveními finančního zákona a tohoto nařízení.

§ 10.

Ke snížení státního rozpočtu podle § 27 finančního zákona nelze použíti úvěrů určených na provádění dvouletého hospodářského plánu.

§ 11.

(1) Výdaje na vrub rozpočtových úvěrů, jejichž zbytky nepoužité do konce roku 1946 se převádějí do roku 1947 podle ustanovení čl. XX., odst. 3 finančního zákona na rok 1946 a § 19, odst. 2 finančního zákona na rok 1947, jest účtovati společně s výdaji poukazovanými na vrub rozpočtového úvěru povoleného pro stejný účel v rozpočtu na rok 1947.

(2) Podrobné pokyny pro převádění nevyčerpaných úvěrů do rozpočtového období 1947 vydá nejvyšší účetní kontrolní úřad v dohodě s ministerstvem financí.

§ 12.

(1) Je-li potřebí opatřiti podle finančního zákona předchozí souhlas ministra financí, jest mu nahlédacím spisem zaslati trojmo stručnou, avšak výstižnou informaci o každém jednotlivém případu; v této informaci jest prokázati nutnost a neodkladnost navrženého opatření, výši nákladu, přesný způsob úhrady a účtování, po případě jest uvésti jiné důvody rozhodné pro udělení tohoto souhlasu a připojiti též potřebné spisy. Ministerstvo financí zašle jednu informaci se sdělením svého stanoviska nejvyššímu účetnímu kontrolnímu úřadu.

(2) Souhlas ministra financí, po případě nejvyššího účetního kontrolního úřadu, potřebný podle ustanovení finančního zákona, dlužno si vyžádati do 10. prosince 1947, aby předepsané řízení mohlo býti provedeno a prostředků mohlo býti použito ještě v roce 1947.

(3) Data souhlasu jest zaznamenati ve spisech a v účetních knihách a uvésti v odůvodnění, po případě v podrobných výkazech účetní závěrky. Tato data jest sdělovati též podřízeným poukazovacím úřadům, aby je zaznamenaly a vykázaly v odůvodnění dílčí závěrky.

§ 13.

(1) Za použití povolených prostředků podle § 15, odst. 1 finančního zákona se pokládá poukaz výdaje platebním rozkazem vydaným do 31. prosince 1947 a dodaným příslušné účtárně k předpisu nejdéle do 5. ledna 1948, provádí-li výdaj pokladna, této pokladně nejpozději do 10. ledna 1948, a při zastupitelských úřadech nejpozději do 31. ledna 1948.

(2) Platební rozkazy datované v roce 1947, dodané však do účtárny nebo pokladny po uplynutí lhůt uvedených v odstavci 1, jest vrátiti jako neplatné.

(3) Částky potřebné na placení závazků splatných v roce 1947 jest poukazovati zásadně ještě v tomto roce. Odsunouti poukaz na nutné výdaje, splatné již v roce 1947, na rok 1948 není přípustno.

(4) Poukazovati peníze k úhradě závazků splatných až v roce 1948 není přípustno.

§ 14.

(1) Aprobanti spisů jsou podle platných předpisů odpovědni za to, že bylo dbáno ustanovení předcházejících paragrafů.

(2) Návrhy na výdaje podle volné úvahy musí býti předloženy rozpočtovému referentu, aby přezkoušel správnost údajů v nich uvedených.

(3) Orgán obstarávající službu účetní přezkouší správnost údajů ve všech poukazovacích spisech, dbaje při tom přísně platných účetních předpisů pro zkoušení platebních rozkazů. Jsou-li údaje správné a možno-li použíti podle finančního zákona rozpočtových prostředků, provede se výplata. Nebyl-li spis předložen podle odstavce 2 rozpočtovému referentu nebo nesouhlasil-li tento s výplatou, nelze ji provésti.

(4) Má-li orgán obstarávající službu účetní proti platebnímu rozkazu námitky, uvede je ve spise, který vrátí aprobantu nebo rozpočtovému referentu k dalšímu jednání.

(5) Nesouhlasí-li aprobant spisu nebo rozpočtový referent s námitkami orgánu obstarávajícího službu účetní nebo vyskytnou-li se neshody mezi aprobantem spisu a rozpočtovým referentem, jest přednosta poukazovacího úřadu, jde-li o úřad podřízený, povinen předložiti věc s odůvodněním svému nadřízenému úřadu; u ústředního úřadu jest aprobant spisu nebo rozpočtový referent povinen předložiti věc s odůvodněným vyjádřením ministrovi nebo, není-li ústřední úřad ministerstvem, přednostovi (předsedovi) úřadu.

§ 15.

Pokud jde o Slovensko, jest žádosti o souhlas ministra financí podle finančního zákona zasílati prostřednictvím pověřenectva financí.

§ 16.

Toto nařízení nabývá účinnosti dnem 1. ledna 1947; provede je ministr financí v dohodě se zúčastněnými členy vlády.

Gottwald v. r.

Dr. Zenkl v. r.

Ursíny v. r.

Fierlinger v. r.

Široký v. r.

arm. gen. Svoboda v. r.

Dr. Ripka v. r.

Nosek v. r.

Dr. Dolanský v. r.

Dr. Stránský v. r.

Dr. Drtina v. r.

Kopecký v. r.

Laušman v. r.

Ďuriš v. r.

Hála v. r.

Vydavateľ Zbierky zákonov Slovenskej republiky a prevádzkovateľ právneho a informačného portálu Slov-Lex dostupného na webovom sídle www.slov-lex.sk je Ministerstvo spravodlivosti Slovenskej republiky, Župné námestie 13, 813 11 Bratislava, tel.: 02 571 01 000, e-mail: helpdesk@slov-lex.sk.